

z lesního pozemku, na němž vyrostlo, složití u příslušného soudu jistotu ve výši, kterou určí s konečnou platností soud podle volného uvážení, hledě k přiměřené úplatě stanovené v § 1. Soudu byl tedy přikázán jedině úkol, by k žádosti majitele lesa určil výši jistoty, kterou má druhá strana složití. Rozhodovati o tom, zda druhá strana jest povinna, složití jistotu, soudu nepřisluší, poněvadž povinnost ta jest z á k o n e m bez jakéhokoliv omezení a výhrady s t a n o v e n a. Nemá-li tedy soud ani možnosti, by se obíral otázkou povinnosti druhé strany ke složení jistoty, nemůže býti přípustným rekurs co do této povinnosti. Rekurs do výše jistoty však jest zákonem výslovně vyloučen. Již rekurs do příkazu prvního soudu ve smyslu § 6 zákona měl tedy soudem druhé stolice jako nepřipustný býti odmítnut. Tím spíše pak stihá tento osud rekurs dovolací.

Čís. 1650.

Prodatelův nárok na zaplacení kupní ceny a kupitelův nárok na náhradu škody, pro vadnost zboží nejsou v právní souvislosti (§ 391, odstavec třetí, c. ř. s.)

(Rozh. ze dne 2. května 1922, Rv I 26/22.)

Proti žalobě o zaplacení 5706 Kč za dva vagony dříví namítla žalovaná nárok na náhradu škody 3500 Kč, ježto prý dříví, dodané v druhém vagonu, bylo vadné. Kupní cenu za první vagon (3145 Kč) žalovaná bez námítky uznala, načež p r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e vynesl ohledně kupní ceny za první vagon dílčí rozsudek, ježto doznáním žalované strany stal se nárok strany žalující co do 3145 Kč zralým k rozhodnutí, a nárok vzájemný, kompensací namítaný, zůstává sporným, a bylo proto po návrhu strany žalující dle § 391 odstavec třetí c. ř. s. uznati co do části 3145 Kč rozsudkem dílčím. O d v o l a c í s o u d rozsudek potvrdil. D u v o d y: Žalovaná shledává nesprávné právní posouzení věci v tom, že první soud vynesl dílčí rozsudek, ač tu není zákonných podmínek § 391 odstavec třetí c. ř. s. Leč žalovaná není v právu. Uvádí sama v odvolání, že byla proti kupní ceně za první vagon namítána k započtení vzájemná pohledávka z důvodu náhrady škody pro vadnost druhého vagonu. Kdežto tedy právní důvod zažalované pohledávky jest kupní smlouva, a ze smlouvy té plynoucí povinnost strany kupující, opírá strana žalovaná vzájemnou pohledávku o právní důvod náhrady škody dle 30. hlavy obč. zák. Jde tu tedy o různý právní důvod obou pohledávek a není proto mezi pohledávkami p r á v n í spojitosti ve smyslu § 391 odstavec třetí c. ř. s. Odpovídá tudíž postup procesního soudu zákonu, když žalovaná strana doznala, že straně žalující přísluší za dodaný první vagon palivového dříví částka 3145 Kč (§ 391 odstavec první c. ř. s.).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Žalovaná, uplatňující dovolací důvod nesprávného právního posouzení, vytýká rozsudku odvolacího soudu, že neměl býti vyneseno o části žalobního nároku rozsudek dílčí, nýbrž jediný rozsudek konečný jak o ná-

roku tom, tak i o compensando namítané pohledávce, ježto obé spočívá na téže právní spojitosti. Nevytýká tedy nesprávné použití materiálních právních předpisů, jež má na mysli dovolací důvod nesprávného právního posouzení dle § 503 čís. 4 c. ř. s., nýbrž nesprávné použití procesuálního předpisu § 391 odstavec třetí c. ř. s., t. j. vadu řízení dle § 503 čís. 2 c. ř. s. Leč i to neprávem. Srovnají-li se předpisy § 11 čís. 1 a 227 c. ř. s. a § 96 j. n., je zjevno, že předpis § 391 odstavec třetí c. ř. s. klade duraz pouze na právní spojitost obou tam uvedených nároků (pohledávky žalobní a kompensované), t. j. na jejich právní závislost, podmíněnost v tom směru, že buď a) oba nároky mají též právní důvod, tak že jeden bez druhého obstáti nemůže, nebo b) oba nároky podmíněny jsou jiným způsobem, na př. smlouvou nebo předpisem zákona, při čemž zákonný předpis sleduje účel, aby bylo dílčím rozsudkem odděleně rozhodnuto o obou nárocích jen tehdy, když s právního stanoviska takové dílčí rozřešení sporu je možné, když mu právní spojitost, vzájemná právní podmíněnost, závislost obou nároků nebrání. V tom směru nestačí však, aby oba nároky měly svůj původ v jedné a téže smlouvě, ježto jedna a táž smlouva může vésti k různým právním poměrům s různými skutkovými podklady. Tak v tomto případě je při smlouvě v právní spojitosti nárok kupitelův na dodávku a nárok prodatelův na zaplacení kupní ceny, oba závisejí na kupní smlouvě tak, že neexistuje-li tato, neexistuje též ani ten ani onen nárok. Naproti tomu nárok kupitelův na náhradu škody pro porušení smlouvy kupní dodávkou, smlouvě odporující, není v této právní spojitosti, ježto náhradní nárok ten neplyne přímo z kupní smlouvy, nýbrž teprve z jejího porušení, zakládaje se na skutečnosti, po smlouvě teprve následující. Nárok na dodávku a zaplacení kupní ceny má nezbytný podklad právní ve smlouvě, z ní nutně plyne, zmíněný nárok náhradní však nepovstává již smlouvou kupní, nýbrž teprve a jen v tom případě, když kupní smlouva protismluvně dodávkou byla porušena. Prvé nároky mají svůj právní důvod ve smlouvě, náhradní nárok v porušení jejím. O nároku žalobním možno též rozhodnouti, aniž by se to přičilo právní závislosti obou sporných nároků, prostě proto, že závislosti takové zde není. (Srov. rozh. nejv. s. ze dne 20. září 1921 č. j. Rv I 453/21, uveř. pod čís. 1192 sbírky a rozh. nejv. s. vídeňského uveřejněné v Zentralblattu 1917, čís. 109.)

Čís. 1651.

Podle § 66 odstavec třetí obec. zřízení pro Čechy rozhoduje řádný soud nejen o výši, nýbrž i o důvodu náhradní povinnosti.

Trestním oznámením, k němuž se poškozený připojil jako soukromý účastník, nastává přerušlení promlčení, byť pak bylo řízení dle § 90 tr. ř. zastaveno.

(Rozh. ze dne 2. května 1922, Rv I 129/22.)

Žalovaný byl členem městské rady žalující obce a když tato, chtějíc stavěti vodovod, potřebovala zápůjčky, navrhl, by zápůjčka byla ujednána prostřednictvím Julia K-a, jenž za sprostředkování požadoval provisi. Svým vlivem jako praktický právník způsobil žalovaný, že jeho návrh byl přijat a Juliu K-ovi vyplacena provise 52.000 K. Žalující obec domá-